

● ÚVODNÍK

DUCH PRAVDY

Když se pomodlili, zatřáslo se místo, kde byli shromážděni, a všichni byli naplněni Duchem Svatým a směle mluvili Boží slovo. Skutky 4,31

Jan v evangeliu v 16. kapitole cituje Pána Ježíše, který nedlouho před svou smrtí připravuje učedníky na to, co má přijít. Velkou část svého vyučování věnuje roli Ducha Svatého, kterého tituluje také jako Zastávce a Ducha Pravdy, který přijde po Jeho odchodu. Pro učedníky muselo být velmi zarmucující až traumatické poslouchat slova svého milovaného Pána, který je připravoval na svůj odchod. Takřka neuvěřitelně pro ně muselo znít, že je užitečné, aby Pán Ježíš odešel, protože dokud neodejde, Duch nepřijde.

Vylití Ducha Svatého má pro celé dějiny klíčový význam. Duch usvědčuje každého z nevěry v Pána Ježíše. Usvědčil z toho mne, když jsem ještě nevěřil resp. nechápal, co Ježíš pro mne učinil. A usvědčuje mne i dnes, pokud ve svém životě spoléhám na něco jiného než na Něj. Kořenem všech mých proher v oblasti hříchy je nevěra. Absence živého vztahu s Kristem v té dané chvíli.

Duch také přináší důkaz o konečném odsouzení vládce tohoto světa. Žijeme ve světě, kde se dějí strašné věci. Lidé včetně malých dětí jsou různým způsobem zneužíváni, umírají hladu, na nemoci a ve válkách. Satan jako vládce tohoto světa vládne krutě a kolem sebe vidíme spoustu nespravedlností a je naivní očekávat, že se ve všech oblastech naplní spravedlnost už na této zemi. Duch Pravdy dává jistotu, že původce všech hrůz a nepravostí je již odsouzen. Je to na jednu stranu varování, abychom s ním nespolupracovali, na druhou stranu povzbuzení, že spravedlnost není prázdňové slovo a naděje pro všechny trpící.

Duch nás také zmocnil ke svědectví o Kristu. Učedníci deset dní po nanebevstoupení Pána Ježíše očekávali v Jeruzalémě, dokud na ně nesestoupil. Mohli za tu dobu stihnout spoustu věcí, ale bez Ducha by to nešlo. Je třeba našeho nasazení, obětavosti, je dobré vzdělání a různé programy, svět nebude získán bez našeho velkého úsilí, ale to vše by bylo málo platné, kdyby s námi nebyl

Duch Svatý. Potřebujeme být naplněni Duchem Svatým. To první naplnění Duchem, křest Duchem Svatým, je klíčová zkušenost. Ale nesmíme se s ní spokojit. Nesmíme žít ve vzpomínkách na tuto úžasnou zkušenost. Nestačí se několikrát do měsíce chvíli modlit v jazycích. Potřebujeme trvalou přítomnost Ducha v našich životech a potřebujeme nové naplnění.

Ve čtvrté kapitole Skutků čteme o počátcích pronásledování církve. Petr s Janem jsou zatčeni a je jim vyhrožováno. Oni se nedají zastrašit. Deklarují, že nepřestanou zvěstovat to, co viděli a slyšeli. Další se k nim připojí a reagují modlitbou. A je to odvázná modlitba. Neprosí o to, aby už nebyli zatčeni, aby se jim dobře vedlo apod. Modlí se za smělost při zvěstování navzdory hrozbám a za zázraky, které slovo potvrdí. A Bůh vezme tuto modlitbu vážně. Zatřese místem, kde jsou shromážděni, a jsou – někteří možná poprvé, někteří určitě opět – naplněni Duchem Svatým. A církev dále roste.

Mám touhu to dělat stejně. Modleme se za smělost a za zázraky. Potřebujeme obojí. Jsou kolem nás různé hrozby, potřebujeme být smělejší, abychom oslovili naše přátele, spolupracovníky a spolužáky, potřebujeme více uzdravení, znamení a divů skrze jméno svatého služebníka Ježíše Sk 4,30

Mám naději, že Bůh odpoví. Zatřese a opět nás naplní svým Duchem. A věci se začnou dít jinak a lépe než dosud. Budeme vydávat svědectví o zmrtvýchvstání Ježíše s velkou mocí. Uvidíme obrácené a vysvobozované lidi. Budeme ještě pořád na této zemi, kde stále vládne vládce tohoto světa, ale budeme vědět, že je odsouzen, budeme vědět, kam směřujeme, a budeme vidět, jak brány pekla církev nepřemohou.

To není něco, co se dělo jen v době Skutků, co se děje jen mimo Evropu, co se dělo u nás jen v devadesátých letech. To je něco, co Bůh chce udělat i dnes. Chci být u toho.

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

Když mně bylo patnáct, poprvé mě pozvala na mládež v Soukenické. V osmnácti mě pozvala opět – do sboru na Maninách. Výtrvalá kamarádka a už přes dvacet let sestra! Cesta k Cestě

každého z nás se skládá z mnoha kousků jako Puzzle – zastavení se, zasažení, touha znát ... Dva z nich „přiložila“ kamarádka. Skládaly se jeden k druhému, až mi to doklaplo. „Bůh miluje i mě! A svojí smrtí smysl i moje hříchy! Jupíiii!“ Možná zapadl dílek do skládanky našich přátel, které jsme pozvali na DDZ. Možná jimi jsme sami. Můžeme být nezakrytým, nepřiklopeným světlem, když své životy podržujeme s radostí božím přáním. V těchto dnech je Alfa v plném proudu a správném počtu hostů. Kéž se někomu z nich přijetí pozvání vyplatí tak jako kdysi mně! Pro celý život.

Nanda

<http://praha.kaes.cz>

No skvěle, tím naše šance vyhrát bowling v kategorii „otec a syn“ vzaly za své!

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský Copyright Gospel Communications International, Inc - www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Změny ve vedení sboru	2
Co je to evangelizace	2 - 3
Bůh myslí na utečence	3
Pochod pro ALFU	4 - 5
Žízeň po smyslu života	9

Výjezd vedení sboru

O víkendu 14. – 15. 10. se starší spolu s některými dalšími vedoucími vypravili na pravidelný výjezd vedení sboru, tentokrát do Horní Blatné v Krušných horách.

Jako vždy jsme věnovali čas modlitbám, chvalám a rozhovoru o sboru. Mimořádné bylo, že jsme obdrželi od některých členů sboru několik prorockých slov, která se týkala toho, o co má na výjezdu jít. Věnovali jsme se jim a speciálně jsme si připomněli potřebu perspektivy věčnosti pro nás, jako vedoucí, ale i pro celý sbor.

Zdeněk a dva Petrové

Zabývali jsme se projevy liberalismu v evangelikálním hnutí a kladli si otázky, nakolik proniká do našeho sboru. V této souvislosti jsme udělali několik rozhodnutí o publikování některých zásadních stanovisek, která jsme jako sbor v minulosti přijali a věnovali se také koncepci vyučování a otázce zda je potřebou upevňování základů (viz brožura Základy a témata na sborovém webu), koncepci vyučování a také otázkou, zda je potřeba mít biblické hodiny. Shodli jsme se, že na jaře uděláme dva biblické cykly na podstatná témata.

V návaznosti na minulý výjezd v Ochranově jsme se věnovali dějinám tohoto hnutí a hledali, z čeho si můžeme vzít poučení. Byli jsme povzbuzeni a částečně i zahanbeni velkým nasazením Obnovené Jednoty bratrské, kdy z městečka, které mělo běžně cca 300 obyvatel, během několika desítek let vyšlo několik stovek misionářů. Modlili jsme se, aby nám Bůh dal takové navštívení svým duchem.

Hovořili jsme o práci v Mníšku pod Brdy (nedaří se nám tolik, kolik bychom chtěli, ale budeme ve snaze založit v Mníšku sbor pokračovat), o současně probíhající úspěšném Kurzu Alfa (na žádném kurzu jsme neměli tolik hostů, jako nyní) a také informacemi a rozhovorem také o situaci v Praze a některých aktivitách, které sbor přímo nepořádá, ale týkají se nás (např. konference Vlín slávy, Konvokace, seminář Místa uzdravení).

Vyhodnotili jsme společná letní shrnutí. Přes některé dílčí nedostatky byla hodnocena jak vedoucími, tak mnoha členy sboru pozitivně. Je škoda, že někteří členové

sboru se jich neúčastnili, ale nechceme se tím nechat negativně ovlivnit a uvažujeme o zopakování příští rok. Plně jsme ale ještě tuto otázku neuzavřeli.

Věnovali jsme se také situaci na regionu Střed a staršovstvo schválilo postup navržený Lubomírem Ondráčkem a Petrem Káčou. Změny reagují na vývoj několika posledních měsíců. Detailněji je kromě starších se situací seznámen příslušný region (viz Změny ve vedení sboru).

Zabývali jsme se některými biblickými

místy, připomněli si, co se ve sboru nyní i v historii dařilo i nedařilo a jak na to reagovat. Jsme přesvědčeni, že stále satanu vadíme a proto na nás útočí a nechceme mu ustoupit. Naopak, budeme pracovat na průlomu a máme naději, že jsou před námi dobré věci.

Na závěr jsme si vzájemně žehnali a slavili Večeři Páně.

Já osobně se už těším na příští výjezd, který by měl být v dubnu a bude tentokrát postní.

Lubomír Ondráček

Změny ve vedení sboru

V září letošního roku oznámil Karel Petkov na regionu Sever svou rezignaci ze služby regionálního staršího. Tuto rezignaci zaslal písemně i staršovstvu, kde uvedl: „Ukončení služby jsem zvažoval již delší dobu, především kvůli nedostatku času. Za poslední půlrok jsem byl nucen shánět si práci a celkově se cítím hodně vyčerpan. Táhla bych to dál z vlastních sil, tudíž jsem se rozhodl dát si na nějaký čas pauzu. Doufám, že to pomůže. Ve sboru sloužím v podstatě 20 let, jako starší sloužím 9 let. Nechci odejít do ústraní, ale očekávám, že odpočinek v tomto stavu je nutný a že znovu časem vstoupím na místo tam, kde mně bude chtít Pán mít. Mám v tom pokoj a věřím, že to bude k dobrému, i když tomu teď momentálně úplně nerozumím.“

S Karlem jsem o situaci osobně hovořil a chápu jeho rozhodnutí, které v dané situaci považuji za správné. Vážím si jeho dlouholeté služby a spolu s ním se modlím, aby načerpal nové síly a našel své nové místo v Těle Kristově.

Na regionu Střed ukončil svou službu ve funkci pastora Mirek Hoblík a dále slouží jako starší. Vedením regionu a tedy i týmu starších byl pověřen Petr Kácha.

Za staršovstvo sboru
Lubomír Ondráček

Evangelizace?!

Myslíme si, že je nám přece jasné, co je to evangelizace. Ale co děláme, nebo můžeme dělat pro to, aby toto slovo nebylo jen heslo? Zeptala jsem se proto několika vedoucích našeho sboru: „Co je to evangelizace“?

Je to šíření radostné zprávy, že Bůh tak miloval každého člověka, že poslal svého Syna Ježíše Krista, aby nesl odplatu za hříchy všech lidí, a vzkřísil Ho z mrtvých.

Radostná zpráva o tom, že se tento Boží plán podařil a že Ježíš zvítězil nad hříchem i jeho následky v podobě smrti, nemoci, svázanosti a nedostatku všech druhů a že toto jeho vítězství se zjevuje částečně už v našem pozemském životě. A v neposlední řadě radostná zpráva o tom, že realita tohoto světa není to jediné, co je před námi, ale že se Ježíš vrátí, obnoví vše a že nám

všem nabízí věčnost v Božím království.

Jakým způsobem, druhem evangelizace se zabýváme na rovině celého sboru?

Většinou aktivit se zabývají jednotlivé regiony. Společně děláme jen zásadní aktivity přesahující jednotlivé regiony, jako je společný Kurz Alfa, Dny Dobrých Zpráv, některé mládežnické aktivity jako např. English camp, případně založení nového regionu.

Společně nám jde hlavně o změnu klimatu resp. pohledu na zvěstování evangelia. Aby to nebyly jednotlivé akce, ale náš celkový životní styl. Aby nám srdce hořela pro ztracené více, než hoří nyní.

Lubomír Ondráček

Co je to „evangelizace“? Jakým způsobem, druhem evangelizace se jako region zabýváte?

Zvěstování radostné zprávy o životě, smrti a vzkříšení Pána Ježíše Krista. Součástí zvěsti je také výzva k osobní reakci na tuto zprávu, výzva k pokání, obrácení se ke Kristu a přijetí nového života v Něm.

Kromě svědeckví z osobního života členů regionu pořádáme další podpůrné aktivity, které lze ke zvěstování evangelia využít - již třetím rokem pořádáme biblické přednášky, na které máme připraveny pozvánky, a snažíme se tam zvát, pořádáme kurzy Alfa, jednotlivé akce typu vánoční a velikonoční výtvarné tvoření v KC Novodvorská, letní a zimní dovolené, kam se snažíme zvát.

Miloš Poborský, reg. Jih

První regionální neděli se modlíme v ulicích Prahy (zatím jsme promodlili oblast Palmovky) – přizvali jsme k modlitbám členy Palmovky a nově i reg. Sever

Poslední regionální neděli čteme na Palmovce Bibli, rozdáváme knihu Více než tesař, zveme do sboru, aktuálně rozdáváme pozvánky na Alfů, máme v úmyslu rozdávat i pozvánky na Dny dobrých zpráv.

Ota Kunzmann, reg. Východ

Je to snaha srozumitelným způsobem sdělovat nevěřícím lidem, kdo je Bůh a co pro ně Ježíš Kristus udělal na kříži. Nedílnou součástí jsou modlitby za konkrétní lidi i oblasti, kde chceme, aby evangelium došlo sluchu. Ale myslím, že je dobré se také modlit, KDE konkrétně Bůh chce, abychom my evangelii oslovovali lidi či skupiny lidí.

Máme několik skupin, které jsou „nadstandardně“ evangelizačně aktivní, ale myslím, že evangelizace na regionu není nikomu lhostejná. Z těch skupin bych předně jmenoval Hostivařskou skupinku. Jednou měsíčně zde pořádají bohoslužby, na které se snaží speciálně pozvat nevěřící přátele či rodinné příslušníky. Skupinka také pořádá, dá se říci již pravidelně, evangelizace na kolejkách a před kolejemi VŠ. Další evangelizační epicentrum je v Úvalech.

Schází se zde mládež, daří se tam zvát i nevěřící mladé lidi, z nichž někteří (mladíci jsou zdrženlivější) už opustili řady nevěřících. English Camp (letos již 11. ročník) je také primárně evangelizační aktivita a některé děti z účastníků úvalského English Campu se celoročně účastní pravidelných setkání v English Clubu. Na úvalské skupince dospělých bude v příštích týdnech probíhat evangelizačně zaměřený „Bleskokurz jak na děti podle Bible“

Skupinka u Bergnerů je také velmi evangelizačně schopná a absorbovala v poslední době několik vzácných Božích stvoření.

Jak jsem uvedl na začátku, většina členů našeho regionu počítá s evangelizací jako se základním nastavením křesťana a sdílají evangelium při různých příležitostech dle svého obdarování a přirozené či nadpřirozené směrlosti. Mnozí hledají nové způsoby evangelizace nebo ty „své způsoby“, v kterých se cítí bezpečně a přirozeně. Tak např. jedna sestra se hodně věnuje komunikaci prostřednictvím sociálních sítí, jiní se dlouhodobě věnují službě a pomoci v židovské obci, někteří se modlí a hovoří se svými sousedy či v práci, někdo s lidmi v utečeneckých táborech. Určitě jsem zde nevyjmenoval všechny způsoby.

Jako základ ovšem stále vidím modlitbu za změnu klimatu k tomu, aby se nevěřícím lidem otevřely duchovní oči, aby viděli, k jaké naději je Otec povolal, aby viděli bohatství slávy v Kristu. Proto často apeluji na modlitby a modlitbám tímto směrem se věnujeme na tzv. „Modlitební bojové jednotce“ i při dalších příležitostech, jako např. na skupinkách a shromážděních.

Mirek Hoblík, reg. Střed

Evangelizace je šíření zvěsti o Božím království (= evangelium) všemi prostředky, kromě hříchu. Zdaleka to není jen kázání (srovnej správný překlad Ef 6,15 v ČEP, Kral a ČSP na rozdíl od některých jiných překladů, kde použili to kázání, a které tam nepatří, protože zužuje perspektivu). Bez slovně formulovaného poselství však evangelium nemůže být přijato. Zvěst o Království přitom není jenom nauka, ale poselství, které staví každého, ke komu skutečně pronikne, před rozhodnutí. Jde o radikální změnu názoru, která vede k radikální změně života. Přijetí evangelia (což je cílem evangelizace) znamená plně se podřídit Boží vládě a získat věčný život.

Na regionu jsme opakovaně pořádali kurzy Alfa, bez výraznějšího ovoce. Kromě toho se někteří členové věnují osobní evangelizaci (letos díky tomu přišel na region jeden nově uvěřivší). Celkově se nám ale šířit evangelium zatím moc nedaří. Modlím se, aby se to změnilo. Ke změně ukazují i dvě prorocká slova, která jsme pro region předloni a letos přijali.

Tom Dittrich, reg. Palmovka

Bůh na ně zvláštně myslí

Jsem moc ráda, že mám možnost jezdit sloužit do utečeneckého tábora. Připadá mi důležité, aby lidé, kteří se v naší zemi ocitli jako běženci, mohli prožít nějakou pozitivní zkušenost s křesťany a tudíž i s Bohem. V táboře si připadají osamělí a ztrácejí naději na dobrý život a já věřím, že Bůh na takové lidi zvláštním způsobem myslí.

Při návštěvách tábora se nám většinou daří přiblížit se dětem, které hladovějí po jakékoli pozornosti. Navázat nějaký smysluplný kontakt s dospělými je ale obtížné. Do většiny prostor vůbec nesmíme, narážíme na jazykovou bariéru a možnosti našich aktivit jsou dost omezené. Díky Bohu, občas se i něco podaří.

Při poslední jarní návštěvě v táboře jsem se seznámila se dvěma mladými ženami, které přišly na „vyřábění“. Uměly slušně anglicky, takže jsme si mohly povídat. Obě pocházejí z muslimských zemí a zvláště jedna z nich mě zaujala svou otevřeností, touhou po vzdělání a vstřícným postojem ke křesťanství. Vyměnila jsem si s ní pár e-mailů a v létě jsem se rozhodla, že ji během regionální dovolené navštívím (trávili jsme ji totiž poměrně blízko Kostelce). Pán Bůh to ale zrežiroval trochu jinak. Setkání, které jsme naplánovaly, nevyšlo, protože moje známá musela zrovna v tu dobu odjet mimo tábor. Nejdříve jsem si docela oddychla, že tím ná-

vštěva padá. Vlastně se mi nikam nechtělo a chtěla jsem si v klidu užít dovolené. Neměla jsem ale klid, a tak jsem tam vyrazila s tím, že se případně mohu setkat s tou druhou ženou. S tou jsem v kontaktu nebyla, protože mi sice napsala svou mailovou adresu, ale úplně nerozlučitelně.

Bůh mi tohle setkání opravdu připravil, a to ve chvíli, kdy se chystala tábor nadobro opustit, protože se stěhovala do Prahy. Kdybych přijela o hodinu později, už bychom se nepotkaly. Domluvily jsme se, že se v Praze sejdeme, což se také stalo. Naučila jsem ji trochu orientovat se ve městě a především se mi podařilo sehnat školu, kde by mohla studovat kurz k dokončení základního vzdělání (v její zemi totiž dívky do školy chodit nemohou). Díky Bohu ji přijali, i když zatím neumí česky. Byla u mě na návštěvě, povídaly jsme si o islámu a křesťanství a nakonec mi trochu vyprávěla o svých neveselých životních zkušenostech. Zažila si i dost xenofobních postojů od našich spoluobčanů, a tak jsem vděčna Bohu, že v ní vzbudil důvěru, a modlím se, aby se začala otevírat evangelii.

Moc mě to povzbudilo. Věřím, že nic z toho se nestalo náhodou a že Bůh má v její životě plán, jehož jsem se na chvíli stala součástí. Kéž se celý naplní.

Petra Mizurová

UTEČEŇÁK

Prátelství pro běžence

Kdy jste zatím naposledy nějaký utečenecký tábor navštívili?

Náš tým jezdí stále na jedno místo, do utečeneckého tábora v Kostelci nad Orlicí. Naposledy jsme tam byli v červnu 2011.

Co znamená „přinášet tam evangelium“?

V našem případě je velmi obtížné přinášet evangelium „klasicky“, tzn. nějakou masovější evangelizací, protože to nemáme povoleno. Jen v případě projeveného zájmu můžeme říct, kdo jsme, komu a v co věříme a co děláme. Snažíme se zejména o bližší seznámení s jednotlivci a vybudování užších vzájemných vztahů, na kterých se dá lépe stavět. Je nám jasné, že z vlastních sil nic nezvládneme, a proto se za každý výjezd, někteří i dlouhodoběji, modlíme.

*Ota Kunzmann ml.,
region Východ*

Pochodovat pro Alfu

Pražané v září zažili pochoduující křesťany – kejklíře a šašky. Veselí, radost a legrace provázela průvod při rozdávání pozvánek na Alfu. „Copak je to za blázný“, mohli si říkat Pražané při té podívané. „A vida, křesťané mě zvou na povídání o Bohu“!

Co Tě inspirovalo k zorganizování „průvodu“ Prahou pro Alfu?

Modlil jsem se za to, aby se naplnilo slovo, které jsem přijal ohledně podzimní Alfy. Začal jsem vnímat, že bychom měli vyjít na ulici a zvát na kurz. Oslovil jsem tedy Vládu Váchu a Jardu Slobodu a když jsem zjistil, že jsou oba nejen pro, ale dokonce se pro tu myšlenku nadchli, spustil jsem přípravu.

Jaký byl cíl akce?

Rozdat 1 500 pozvánek na Alfu tak, aby to pro oslovené lidi na ulici bylo milé setkání. Tak milé, že se rozhodnou přijít... V případě hlubšího zájmu odpovědět na otázky.

Proběhlo to podle Tvých představ?

Ano, dokonce nad očekávání. Byl jsem mile překvapen, že spontánně přišlo mnohem víc lidí ochotných zapojit se, než jsem čekal. Všichni, kteří přišli, byli naprosto skvělí. Nadšení pro věc z nich doslova číselo!

A ještě krátké info o Alfě, která právě probíhá ve sboru.

Jsou za námi úvodní a první lekce kurzů Alfy. Jsou nějaké „kurzisté“?

Díky Pánu, jsou! Detailní statistika zní: Z pozvaných hostů dorazilo na úvodní večer 29. Na kurz se přihlásilo 27 hostů, první večer jich přišlo 23, ostatní se omluvili s tím, že příště přijdou. Věřím, že celého kurzu se zúčastní kolem 25 lidí.

Jaké je Alfové zázemí - kolik lidí ze sboru se na Alfě osobně podílí?

V hostitelském týmu (ti, kdo sedí s hosty u stolů) je 17 lidí, o technické záležitosti se stará 11 lidí. Musím říci, že jsem ze všech naprosto nadšen, za každého z nich jsem Bohu vděčný. Je radost vědět, že máme ve sboru tolik ochotných a nadšených lidí, ochotných přiložit ruku k dílu na vinici Páně. Tým funguje zcela bez problémů, všichni jsou naprosto spolehliví a svědomitě dělají, o co byli požádáni, chodí včas... Co víc si přát?

Která hudební tělesa hrají na Alfě?

Převážně budou hrát Jirka a Petra Jelínkovi. Občas s nějakým hostem, např. Jirkou Beštou. Zapojí se také hudební skupina Katky Knopové.

Je možné po dohodě s organizátory (tebou) ještě nějakého hosta přivést?

Myslím, že teď už je pozdě, zapojit se má smysl maximálně do druhé lekce kurzu. Pak už prostě „ujel vlak“... ale určitě to nebyl poslední kurz, takže příležitost zase bude.

Za co je třeba se modlit?

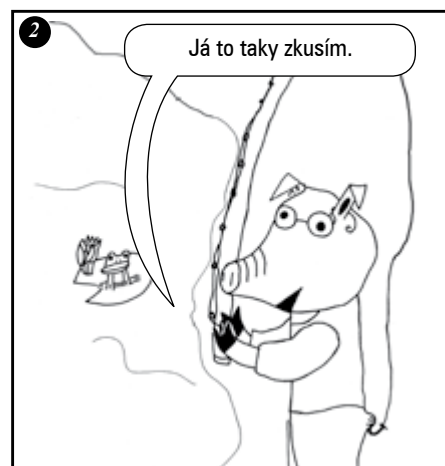
Tým funguje na výbornou. Potřebujeme ale, aby byl při díle Boží duch, aby lidé poznali, že Ježíše potřebují, uvěřili, dali se pokřtít, vstoupili do sboru a začali Pánu sloužit! To je náš cíl - zvát nevěřící a dělat z nich Ježíšovy učedníky.

Na otázku Nandy Slobodové odpovídal:

*Miloš Poborský,
vedoucí České kanceláře Alfy*

Námět a ilustrace Antonie Hrdinová

● EVANGELIZACE

Zvací průvod

Několika účastníkům jsem položila pár otázek.

Co jsi dělal?

Jezdil na jednokolce a trochu žongloval.

Jak lidé reagovali?

Někteří se koukali, většinou se jim to asi líbilo.

Jak jsi to prožíval?

Líbilo se mi to.

Proč myslíš, že pochod měl nebo má smysl?

Smysl mohl mít podle mě v tom, že někdo z pozvaných mohl na Alfě přijít. Zda se to stalo, nebo ne, to nevím. Ale snad má smysl i se pouze (ale s rozvahou) snažit a modlit se, aby to bylo užitečné.

Šimon Dittrich

Co jsi dělal?

Tak trochu jsem s touhle myšlenkou přišel, s Milošem a pak s Jardu jsme domluvili podrobnosti. A na akci samotné jsme rozdávali pozvánky na Alfě.

Jak lidé reagovali?

Většinou pozitivně, málokdo pozvánku vyloženě odmítl. Se třemi staršími ženami jsem měl trochu delší rozhovor. Když

se dozvěděly, že je to křesťanská akce, začaly hned vytahovat všechnu špinu, co se kdy v historii jménem křesťanství děla. Ale většinou byli lidé milí. I já se na ně snažil usmívat, to pomáhá.

Jak jsi to prožíval?

Bylo to fajn, už dlouho jsme „nesloužili“ na ulici. Být tak trochu bláznem pro Krista patří k věci, ne?

Proč myslíš, že pochod měl nebo má smysl?

Rozdali jsme asi 1 500 pozvámek. Nevím jistě, jestli někdo z toho na Alfě je, ale určitě stálo za to ukázat, že se něco děje, že tu jsou křesťané a něco pořádají. Povzbudilo mě, kolik křesťanů bylo ochotno ze sebe udělat blázny a jít s kůží na trh. A byla to taková příprava na rok 2013, kdy budeme zvat na večeri celou republiku. Myslím, že je třeba jít s dobou a měnit metody práce na ulici. Pouliční evangelizace s kytarou měly svoje místo v 90. letech, ale dnes už to moc nezabírá. Různé happeniny mají šanci přitáhnout pozornost, bylo by úžasné, kdybychom se v tom mohli zdokonalit. Průvod s lidmi na skákacích chůdách, s žong-

léry, klauny, s bubny, nebo za šera s pochodnými sršícími jiskry, to by jistě pozornost vzbudilo. Nesmíme se bát být kreativní a zároveň musíme usilovat o vynikající kvalitu.

Vlád'a Vácha

Co jsi dělal?

MLátil jsem skoro 2 hodiny za chůze do bonga.

Na hlavě vysokou čepku a zelené vlasy. Kolem mne poskakoval Tomáš Pešl. Na Karlově náměstí jsme s Tomem udělali improvizované vystoupení. Házeli jsme si jedním míčkem a křičeli hop. Přidali jsme dokonce druhý. Vzpomněl jsem si na mladá léta a začal žonglovat se třemi najednou.

Jak lidé reagovali?

Myslím, že pozitivně, usmívali se a cizinci nás fotili a natáčeli.

Jak jsi to prožíval?

Velmi pěkně, žádné problémy nebyly.

Proč myslíš, že pochod měl nebo má smysl?

Pochod měl smysl. Pozvánky na Alfě jsme rozdávali přirozeně a radostně. Je to mnohem lepší, než stát u metra nebo na ulici a jen tak rozdávat. Taky jsme trochu vylezli z ulitky do ulic a tak to má být.

Jarda Sloboda

Minianketka

1) Co to znamená nestavět světlo „pod kbelec“?

2) Jak to děláš ty?

Jednoduše a zkráceně to pro mě znamená, že to, co mám, také přirozeně používám k tomu, k čemu je to určeno – podobně jako je světlo k tomu, aby svítilo, a ne k tomu, aby bylo přikryté. A stejně tak to mám i s Kristem, který žije ve mně. Kristus je proto, aby proměňoval lidské životy. Prakticky se to těžko popisuje. Jak používám světlo v obýváku? Prostě ho zapnu vypínačem. Můžu dlouze a zbytečně rozebírat, co je to elektrický proud a jak se vyrábí, jak ho dostanu k sobě domů nebo jak se vyměňuje žárovka, či zda je lepší klasická nebo spořivá... Ale nic to nemění na tom, jestli o tom jenom mluvím nebo jestli cvaknu vypínačem, když potřebuju, aby v obýváku bylo světlo. Stejně tak bych mohl dlouze a snad i zbytečně popisovat, co to znamená žít Kristem proměněné životy... Ale nakonec je stejně důležité to, zda umím cvaknout tím spínačem, když potřebuju světlo. A jelikož žiju ve tmě, tak potřebuju světlo stále. A na závěr bych snad jen podotknul, že cvaknout vypínačem umí i naše tříletá dcera, která o žárovkách nebo elektrickém proudu nic moc neví. Každopádně moc dobře ví, k čemu a jak používat světlo v obýváku. Možná proto dal Ježíš za vzor děti.

Matouš Zoubek

1) Nestydět se před lidmi za evangelium, za to, že věřím v Ježíše.

2) No přece úplně normálně ☺. Žiju a chodím např. do práce, a když je příležitost, tak mluvím, co mi Duch svatý řekne, tak jak to Ježíš slíbil. Protože jinak bych ze sebe před lidmi nevydala ani hlásku ☺. A ještě bych měla vést svatý život, i když to není úplně jednoduchá věc. Ještě že mám Boží milost ☺.

Technicky to znamená, že se světlem dělám něco, na co není určeno. Nesmyslně ho schovávám, místo, abych ho použila rozumně – tedy k osvětlení něčeho. V přeneseném slova smyslu mě napadá, že stejně je potřeba nakládat například s pravdou. Pravda je pravdou pořád, stejně jako světlo světlem, ale smysl má, když pravdu nechám zářit, když jí dám prostor, aby oslovovala druhé lidi. Dřív (třeba v dobách studia) jsem se snažila být názorově neutrální, ne-li v ilegality, aby mi nikdo nemohl nic vytknout, na něčem mě natchytat nebo podobně. Dneska už mi nevádí mít vyhraněné názory i ve společnosti, kde vím, že nebudou zrovna populární. Jak dát prostor pravdě? Můžete se postavit na schody kostela sv. Mikuláše a vyhlásit, že Izrael má právo na svou zemi. Můžete si vzít tričko s nápisem „Nech si sex až do manželství, budeš mile překvapen.“ Můžete si dát na auto nálepku „Se mnou jezdí Ježíš.“ Způsobů, jak dát pravdě prostor, je hodně a mnoho z nás si při tom může připadat trochu hloupě. Ovšem, abych se vrátila na začátek, pošetilejší je snažit se světlo někam schovat.

Michaela Zoubková

Čtyři způsoby evangelizace

Mají podobu čtyř stran kříže, směřujících do středu, k člověku. První směr je **přímá evangelizace ve formě intervence Pána Ježíše z nebe k člověku bez lidského prostředníka.** Shora dolů. Tu prožil apoštol Pavel před Damaškem (Sk 9,1-9). Tak mluví Pán

Ježíš v dnešní době k muslimům, kterým se přímo zjevuje a představuje. Dnes se Mu takto otevírají tisíce muslimů, podle zpráv. Jako sedmiletý jsem v době rozvodového řízení rodičů byl takto osloven Pánem Bohem na břehu řeky Moravy v Litovli. Náhle sestoupil nadpřirozený pokoj a já jsem slyšel hlas: „Já miluji všechny lidi na světě.“

(viz Mal 1,2). Vím, že jsem o Bohu mluvil ve škole a zpíval jsem neznámými jazyky Pánu chvály. Toto vědomí Boží reality bylo zničeno psychologií ve škole (bylo to v roce 1950-51) a ve městě nebyla živá církev. Ale vnitřní touhu po Pánu Bohu mi nikdo nezničil. Až okupace v roce 1968 a „Palachiáda“, toto vědomí Pána Boha vynesla ze sedimentů marxismu, filosofie, spiritismu a východní mystiky opět k novému rozhodnutí.

Nyní dvě evangelizace v horizontálním směru. Od leva doprava či naopak: **Klasická evangelizace konaná různými postupy podle Písma je obvyklý způsob, jak se vedou evangelizační rozhovory.** Schéma novozákonního standardního postupu

nalezneme už ve druhé knize Skutků. Pokání, křest ve vodě, křest v Duchu svatém, oddělení od ducha světa (Skut 2,38-40). Poselství evangelia začínáme zprávou, že jako lidé jsme ztraceni a nemáme Boží slávu. Vyzýváme lidi, aby činili pokání a přijali Pána Ježíše jako řešení své hříšnosti, pozvali Jej do své životní situace. Zvěstujeme jim,

že Pán Ježíš zemřel za nás na kříži a vstal z mrtvých. Bez zvěsti kříže je evangelium jen lidským náboženstvím, nebo etickou filosofií. Evangelium bez důkazů autority Pána Ježíše skrze zázraky a znamení je více méně jen křesťanským humanismem. Tento způsob evangelizace je neobvyklejší, používal ho i Billy Graham a evangelisté před ním i po něm. Osobně se mi osvědčily „čtyři duchovní zákony“. Třetí cestu jak osvětlit pojem evangelia, neboli radostné zprávy, bych nazval „zvěsti léta milostivého“. Takto začal nakonec Pán Ježíš svou misi v rodném městě Nazaret (Luk 4 kap). Vyhlásil, že otroci jsou vysvobozeni a otročovníci musí propustit otroky a vězně. Zatímco předcházející druh zvěsti nemusíme konat vždy pod pomazáním, toto zvěstování evangelia je možno konat jen pod mocným pomazáním Ducha svatého, jak to dělal Pán Ježíš. Tento způsob předání evangelia vyžaduje hned na místě důkazy Boží moci skrze divy a zázraky uzdravení. Přijďme k lidem všelijak hříšným a oznámíme jim jednoduchou zprávu evangelia: „Lidi, jste svobodní, Pán Bůh vám v Kristu Ježíši odpustil hříchy už před 2000 lety. Jste volní, svobodní a uzdravení. Už se na vás nevztahuje prokletí, zavržení a vina. Jste zproštěni, osvobozeni, spaseni, uzdravení.“ Takto zvěstoval evangelium například evangelista Osborn a potvrzoval své slovo pomazáním, takže lidé přijímali hromadně uzdravení. Také zde je středem

**JEŽÍŠ
KRISTUS
JE
ŽIVOT,
VĚČNÝ,
PŘIJMI
JEJ
VÍROU
DNES.**

Václav Lamr

zvěsti jednoduchá zvěst oběti Pána Ježíše na kříži a Jeho zmrtvýchvstání. Bonke na Osborna jasně navazuje. Evangelium s důkazy Boží demonstrace. Jednou jsem jedné sestře umírající na rakovinu řekl: „Už nemusíš umírat na metastázy, tohle prokletí vzal Pán Ježíš před 2000 lety.“ A četl jsem to místo z Gal. 3. kap. Okamžitě přijala uzdravení. Jiné sestře bylo řečeno: „Hospodin uzdravuje.“ Během minuty zmizely nádory na krku. Všimli jste si, že apoštolové ve Skutcích nevedli zdlouhavé modlitební zápasy za nemocné? Prostě přišli v pomazání a řekli: „Uzdravuje tě Ježíš Kristus...“ a lidé okamžitě vstali z lože. Věděli o moci léta milostivého a nedávno se rozloučili se Vzkříšeným Pánem Ježíšem. Eliášův plášť na ně padnul. Učedníci znali tento druh pomazaného evangelia. Mějte odvalu říci hříšným a nemocným: „Jsi osvobozený, vykoupený a uzdravený.“ Tady záleží ne na naší snaze dotáhnout spaseného k rozhodnutí, ale natom, zda to ten člověk přijme. Skutečný evangelista si nevede seznam počtu obrácených. Ani novozákonní evangelisté to nedělali. Konali to, co měli konat: Vydávat svědectví a kázat Krista. K dotčeným lidem Pán poslal apoštoly a učitele. Ti nakonec ustanovili vzniklé skupině starší. Dělejme to také tak. Protože Léto milostivé ještě neskončilo a amnestie pro hříšníky světa trvá. V tomto způsobu jsem byl svědkem osvobození a spásy lidí. Tento způsob evangelizace pohne lidmi v Evropě.

Poslední forma je směr odzdola nahoru. Do toho mne Pán uvedl v galerii Perla v Praze v minulém červenci. Měl jsem tam galerii plnou obrazů, jak lidé chválí Pána. Když přišli návštěvníci z cizích zemí, měl jsem tam napsaný začátek žalmu 117 v několika překladech. „Oslavujte Hospodina

**Václav Lamr – ze sbírky aforismů
„Kristův kříž je když...“**

Kříž je kotva zaklesnutá v Bohu, takže naše loď neztroskotá.

Kříž je záchranná vesta lodi „ZEMĚ“

Kříž je konec všeho, kromě Boha.

Pod křížem poznáme, že jsme žili naruby.

Kříž rozlouskne skořápky srdcí a krunýře rozumu.

Kříž se podobá mřížím všech vězení, které Ježíš vyrazil.

Stín kříže přeťal hada smrti.

Kříž je kladivo, jež rozbíjí okovy a vězení.

Kříž je konec živoření a začátek života.

Více aforismů Václava Lamra najdete stránkách www.lamr.estranky.cz

všichni národové, velejte Ho všichni lidé.“ Tento příkaz v Bibli najdete na více místech a ozývá se v souhrnném zopakování v Řím. 15,8-12. Prostě lidem řekněte: „Boží slovo nás lidi ze všech národů vyzývá, abychom ho chválili a radovali se v Ném. To je naše povinnost.“ Lidé jsou překvapeni takovou zprávou. Někteří se toho lekli a hned vycouvali z galerie. To jsem byl překvapen. Obvykle se lidé ptají co s tím? Můžeme jim odpovědět: Bůh to už zařídil skrze oběť Pána Ježíše na kříži, už se o to postaral, abychom k této povinnosti, k této výsadě, k tomuto poslání mohli být zmocněni. Když lidé mluví o tom, že nejsou tak hříšní, máme příležitost jim říci, že největší hřích není například vražda, ale to, že nevěříme v Pána Ježíše a nechválíme Boha Otce Stvořitele. Jeden katolík, který odmítal biblický požadavek jistoty spasení a ospravedlnění, byl odzbrojen tím, že jsem mu řekl: „Proč ti lidé na těch obrazech chválí Pána? Mohli by se radovat ze své spásy, kdyby neměli jistotu, že jsou Boží děti? Nemohli.“ Takže ten muž žádal do toho vstoupit s těmi lidmi na obrazech. Řekl jsem mu: „To je jen radost na plátně a v barvách, které jsou jen na zemi. A což teprve jaká je to sláva a chvála v nebi?“ Opět jsem viděl člověka rozzářeného po modlitbě sebevydání. Takto odešla radostně i jedna Židovka, která se zde rozhodla přijmout Mesiáše, a další návštěvníci. První jmenovaný směr misie je Boží, my si máme vybrat jeden způsob z těch tří zbylých. Nebojte se ty formy kombinovat. Buďme tvůrčí, protože náš Pán je kreativní a stvořil nás do obrazu Tvůrce.

Václav Lamr

Dnes končí už čtvrtý ročník Dnů dobrých zpráv. Optala jsem se za vás jejich zakladatele Jardy Slobody:

Je festival evangelizační?

Ano, festival je evangelizační (i když tam neuslyšíte kázání s výzvou k přijetí Pána Ježíše).

Čím, nebo jak se to tedy projevuje?

Všichni vystupující jsou křesťané a při svém vystoupení prezentují svoji víru v Boha různým způsobem. Lidé mají kvalitní zážitek a mohou přemýšlet o Bohu, se kterým je možné navázat vztah.

Jaké mají DDZ cíle?

- Zasáhnout evangeliem naše přátele bez rozdílu věku.
- Přizvat ke spolupráci další křesťanské církve v Praze.
- Spolupracovat se státní správou a samosprávou v Praze.

JAK NA TO – nápady i pro tebe

Václav Lamr je jedním z lidí, o kterých můžu dosvědčit, že žije evangelizací. Znáám ho již přes dvacet let a vím, že jeho hlavním životním úkolem je, aby se co nejvíce lidí dozvědělo tu nejlepší zprávu na světě: „Ježíš, Boží syn, za Tebe dal život, je Ti odpuštěno, můžeš vzít darem tuto záchranu, když pozveš do svého života Ježíše jako pána a spasitele.“! Tato spalující touha po záchraně ztracených ho vede k mnoha způsobům, jak tohle poselství předat. Poprosila jsem ho proto, aby se s námi podělil o své zkušenosti.

Je více metod evangelizace, ale mají jeden cíl: přivést lidi ke Spasiteli, Pánu Ježíši Kristu. V žalmu čteme: „Važte beránky až k rohům oltáře.“ Tedy k samotnému Ježíši. Nestačí je vést do církve. Lístek se musí vložit do knihy, jinak ho nepřítel roztrhne. Položíme-li lístek vedle knihy, odvane ho průvan. To je náboženství (být „u“, vědět hodně, ale nebýt „in“, nebýt „v“). Jsme-li skryti v Ném, nikdo nás nevytáhne, neodfoukne, nespálí a neroztrhne. Knihu a lístek v ní nezmačkáš, neroztrhneš. Můžeš být ve vlaku, ale stačí chuť na pivo, jdeš si pro párek a náhle to zasychá, a tvé doklady, manželka, děti se rychle vzdalují, vše je ztraceno, i ta chuť na párek a pivo... Byl jsi „v“, ale vystoupil jsi a byl „u“. Poloha „u“ je nebezpečná. Doklady a manželku opět najdeš, ale horší je ztratit věčnost, a přitom být tak blízko „u“ Krista.

Předat zachraňující zprávu lze různě. V praxi můžeš dělat chyby, ale bezchybná nečinnost je horší. Hoří oheň Božího soudu a bude toho ohně více a více. Kdo nezachraňuje, bude se ze své pasivity zodpovídat před Božím soudem. Jako hasiče nás učili, jak se vyvádí dobytek z hořící stáje. S lidmi je to podobné. Koňům stačí dát přehoz na oči a lze je vyvést. Ovce vyjdou za beranem. Horší je to s prasaty. Ta vzdorují vyvedení. Proto se zde dovolují násilné metody, jako například vytáhnout selata za zadní nohy nebo za ocas. Pochopitelně kvičí, protože je to bolí, ale je lépe být v bolesti, než shořet. Když v pražském metru rozdávám na nástupní stanici traktáty nebo lístky s texty Bible, někteří lidé si to vezmou, a jiní to pokládají za smetlí. Dámy v onu tragickou noc Titaniku také odmítaly záchranné vesty, protože se nehodily k jejich šatům. Jsou případy, kdy to lidé od-

hodí na zem, a já řeknu: „Tohle se na zem nehází.“ A oni to zvednou s poznámkou, že je to reklama či co. Řeknu: „Tohle není reklama, ale poselství. Protože reklama je od slova klamati, a poselství patří tedy někomu jinému, který si sem sedne. Jestliže to není pro vás, je to pro jiného.“ Lidé komunistické fyziognomie začnou nadávat. Řeknu jim, že každý má právo být informován. „Pokud se toho práva zříkáte, dopřejte to jiným. Nebudte sobečtí.“ Evangelista musí počítat s konfrontací, nadávkami a odporem.

Škvírová misie. Kdysi jsem znal Prahu a před tím Brno podle kavárny a hospod. V Praze se první otevírala hospoda Uhlířská – už ve čtyři ráno. Mezi druhou, kdy končili třeba ve Viole a čtvrtou se to protloukalo po bytech. Dnes znám Prahu, a to vás možná

autor článku v akci

překvapí, podle škvír. Jsou to nepatrné škvíry mezi rámy a sklem, mezi objímkou a podložkou, mezi dvěma mramorovými deskami na sloupu v metru, na manžetě rukojeti držáku v tramvaji atd. To jsou ty spásitelné škvíry, kam lze krásně vkládat různé „bétéemky“ i knížky, traktáty... prostě lístky s Božím slovem. Nelepíte, tudíž nepoškozujete, jen vložíte. Je to slušnější. Tvoříte jakousi samoobsahu do škvír – nejlépe ve výši očí u seznamu odjezdů či informací.

Dialog na sloupu. Jiná metoda je psát fixkou na bělobě stržených plakátků. U metra Luka jsem napsal: „Bůh tě volá.“ Ráno, při cestě k metru, pod tím čtu: „Ale já nemám mobil.“ Připsal jsem vzkaz: „ALE MÁŠ SRDCE.“ Na jiné ploše jsem napsal: „Bůh tě má rád.“ A ráno čtu: „Ale já nemám práci.“ Napsal jsem: „Bůh má s tebou svůj plán, neodmítni.“

Silniční misie. To se prostě postavím na kraji frekventované silnice s nápisem, který se dá přečíst při stokilometrové rychlosti, žádné dlouhé věty: „Ježíš je Král Čechů.“ Nebo: „Bůh tě volá.“ O kus dál stojí spolu-

● EVANGELIZACE

bratr s pokračujícím vzkazem: „Boží láska – Non stop“ Ve skupině lze takto gradovat vzkazy po 100 metrech.

1. Bůh tě má rád. 2. Hřích nás odděluje od Boha. 3. Ježíš vzal naše hříchy. 4. Přijmi Ježíše a budeš spasen. Poslední vzkaz například: www.radio7.cz atd. Takový letní tábor křesťanské mládeže by tabule vyrobil a u blízké dálnice aktivoval v obou směrech. Příště si vezměte na tábor barvy a lepenky. Osobně vyzkoušeno na silnicích i v Německu, Anglii a v USA, Rumunsku atd. Absolutně účinná metoda! Jen si dejte pozor, v USA na vás mohou házet láhve od Coca Coly nebo tabulky čokolády, jak jsem to zažil. Reakce řidičů jsou někdy předivné...

Koši-lístky. Proč? Protože všechny skončí v koši pod poštovními schránkami. Schéma je stejné jako při postupné gradaci silniční misie. Tentokrát jde o malé lístky s jedinou větou: „Ježíš Kristus Spasitel světa.“ Jeden týden se to dá do vchodů, které můžeš obsáhnout i podruhé. Další týden postupuješ s dalším sdělením, podobně jako jsem popsal výše. Lidé si vždy takový lístek přečtou, aby jim něco neuniklo, a ve většině případů jej hodí do koše či do krabice na reklamy. Pokud je nápis tučnějším písmem, v krabici to čtou například děti. Některým lidem se líbí malá sdělení a sbírají je.

Plakátová a billboardová misie. Jde o halířovou masmediální misii. Lidé neradi čtou dlouhé texty a nedají se pozvat na akce církvi. Jsme denně bombardováni reklamou všeho druhu. Proto používám plakátovou misii pro lidi, kteří čekají na autobus, nebo míjí velké plochy. Nejlepší je krátký, vtipný text nebo jen biblický verš, spojený s kresbou. Značku CZ zná každý. Pokud to doplníme, lze použít: „Bohu nejsme CíZí.“ Tohle mi dovolil napsat jeden vedoucí billboardové reklamy na volné plochy, které musel polepit do povinného počtu. Můžete je vidět na mém webu (www.lamr.estranky.cz – fotoalbum).

Václav Lamr

Výroba byla obtížná, musel jsem si najmout tělocvičnu, psal jsem to ručně. Pokud jde o vylepování plakátů, je nutno mít moudrost. Je nutno ve velkých městech rozlišovat plochy zakázané a tolerované. V malých městech a obcích je možno se obrátit na technické služby a zaplatit do celá malý poplatek. Ve velkých městech se reklamní agentury zavazují obvykle ke snížené taxě pro nevýdělečná sdružení a organizace, pokud plochy nemají charakter cílené reklamy. Slyší na potřebu národní kulturní identity a kultivaci místní komunity. Argumentujte například o potřebě boje s xenofobií, neonacismem a za snížení kriminality mládeže. Na někoho zabere nová forma vzdělávání občanů – na informace mají občané právo.

Zapojte děti. Výtvarníci chtějí obvykle nějaký honorář, což se jim nedivím. Zapojte děti. To jsou naši sboroví výtvarníci, nemají zábrany a nechybí jim originalita a invence. Představte si roztomilou dětskou kresbu s textem psaným dětskou rukou, či doplněnou počítačovým textem. Chtěl bych vidět ženu, kterou by na ulici taková dětská kresba nechala chladnou. Také děti mohou psát svým písmem ony zmíněné malé lístky. Naučte je rýmovací slogan nebo aforismus,

kteří mohou říci ve třídě: „Barva červená, modrá a bílá – Kristova spása, svatost a síla“ Nebo: „Ježíš nás vede po spirále, ostatní chodí v kruhu dále“ Mohou to napsat na tabuli jako podklad k následné diskusi. Při té příležitosti se mi vybaví jedna věřící holčička, kterou v době totality chtěla učitelka shodit před třídou. Pozvala ji před tabuli a před spolužáky ji vyzvala, aby napsala slovo „Bůh“, přičemž měla za zády připravenou houbu, aby vítězoslavně toho boha smazala a prohlásila, že není. Holčička se zamyslela a řekla: „Soudružko učitelko, to byste mi musela dát zlatou křidu...“

**Národe český,
vrať se ke Kristu.**

J.A.Komenský

Jsou známé případy obrácení i mezi muslimy, když misionáře vyhnali z vesnice, a ten stačil strčit do škvíry ve zdi Janovo evangelium. Nic víc. Po letech je někdo našel a způsobilo to vznik sboru. Ochrunutý chlapec psal biblické verše a pouštěl je z okna. Vítr zanesl jeden verš na klobouk muže, který se stal slavným evangelistou. Skrze jediný verš. Možná někdo utrousí lístek v supermarketu nebo jej vloží do knihy při prohlížení v knihkupectví. Jsou to malá semínka, ale i načasované bombičky evangelia. Zrno hořčičné je tak malé, že ho nakreslíš jako bod tužkou na dlaň.

Václav Lamr

Grafiky jsou z autorova archivu.

Šestá

Nelehké – lehké, zvaní - nezvaní

V aule školy T. G. M na Ortenově náměstí je opět živo, už od čtyř tu pobíhají mladí lidé s aparaturou a barevnými dekoracemi. Chystá se Šestá – mládežnické shromáždění. Ty dvě hodinky do začátku budou pěkně nabitě – musí se nazvučit kapela, taneční skupina si musí vyzkoušet svou část programu, je potřeba přestavět židle a rozvěsit dekorace.

Většinu z nás se ale hlavou honí něco jiného než příprava sálu a připravený program... Kdo asi přijde? Opravdu dorazí všichni spolužáci, kteří to slíbili? Nenapíšou zase na poslední chvíli, že se musí učit, nebo že si vlastně spletli den? Obdivuju všechny mládežníky, kteří pravidelně zvou pořád ty samé kamarády a nenechají se odradit, ani když tolikrát neprijdou. Když Šestá začínala, měla jsem pár spolužaček a spolužáků, které jsem zvala každý měsíc. Jedna z nich se přišla podívat jednou, ostatní nikdy... a já jsem je přestala zvát, přestala jsem se modlit, aby přišli, a nejen to – vždycky když se přiblížila další Šestá, začala jsem se jim ve škole vyhý-

bat... hlavně abych je nepotkala a nemusela je pozvat. Takhle to dopadlo dokonce i s Pétou, která mi asi po roce a půl mého pravidelného zvaní poděkovala s tím, že má velikou radost z toho, že ji pokaždé zvu, i když ještě nikdy nepřišla a nejspíš ani nikdy nepřijde, jen prý ať zvu dál. Už jsem se s Pétou neviděla přes půl roku. Nepřišla by náhodou na Šestou aspoň teď, když už se pravidelně nevidáme? Po pravdě řečeno, nepřemýšlím o tom ráda... Vybavuje se mi i Lukáš, kterému bylo vždycky opravdu líto, že nemohl přijít a sám se pak ptal, kdy bude další Šestá, aby si to mohl napsat do diáře včas. Je to až směšné, že zrovna jemu, který opravdu přijít chtěl, jsem se o Šesté už nikdy nezmínila, protože mi to bylo trapné... Jolaně se tam tehdy líbilo, dokonce pak byla na Dnech Dobrých Zpráv, pozvala se na několik dnů tak trochu sama... Když jsem jí zvala minule, na poslední chvíli volala, že ji není dobře a já se jí od té doby neozvala... skoro rok.

Johanka Dittrichová

● JAK JSME KDO UVĚŘILI

Žízeň po smyslu života

Práce výškového specialisty nebyla a není ani zdaleka tak romantická, jak se mnoho lidí domnívá. Ale jedno mi hlavně na jejím počátku částečně dala: peníze a čas na to, abych je mohl utrácet. Občas jsem je prolil hrdlem nebo protáhl žaludkem, občas je využíval k cestování po vlastech tehdy ještě československých, nebo po revoluci i jiných.

Jedno červnové odpoledne mne tak zastihlo v kempu na břehu Hornádu. Obvykle mne kempy od spaní spíše odrazovaly, ale tento představoval v širokém okolí jedinou rovinu. Z jedné strany prudký svah, z druhé prudká řeka. Po dohodě na recepci a vydatné večeři jsem se natáhnul pod střechou dřevěného přístřešku, který obvykle sloužil jako divadelní scéna. Šumění Hornádu pomalu ukolébávalo ke spánku, když mne najednou probrala věta: „...a Pane Bože požehnej nám tento pokrm.“ A ti co seděli okolo ohně s kotlíkem, podle vůně plným guláše, řekli: „Ámen.“ Moje otupělá mysl se najednou probrala. „Oni se tu modlí!“ Celá rodina se po společném „Ámen“ pustila do jídla.

Jako by mne zasáhl blesk. Něco takového jsem na veřejnosti ještě nezažil. Zároveň s touto myšlenkou se ve mně začal zmot-

ňovat zvláštní pocit – láska k něčemu pro mne tenkrát neurčitěmu. Dá se láska vůbec zhmotnit? Dá!!! A současně s tím se objevila touha mít něco tak nádherného, co mají ty lidi. A že měli něco, co schází mně, bylo jasné.

Celý následující rok byl vyplněn hledáním a tápáním. Přednáška o buddhismu, ani poslouchání různých náboženských úvah, mne nijak neoslovovalo. Prázdnost mého života to nijak nenaplnilo. Životní jistoty mně nedávaly ani hlubokomyslné debaty se Svědky Jehovovými. Dál jsem jezdil ven, lezl po skalách. Život tak nějak běžel, až jednoho dne nás spolu s kamarádem zahnala průtrž mračen pod skalní převis, kde jakási skupinka hrála a zpívala při kytarě písničky o Ježíši Kristu. Pěkně nám ten čas ubíhal, a když nastala chvíle k rozchodu, pozvali mne na křesťanské shromáždění.

Když jsem tam po delší době dorazil, měl kazatel shodou okolností kázání o rozdilu mezi zdravou mírou riskování a nesmyslným hazardem. Oslovilo mne to a dostala se do mě další várka myšlenek k přemýšlení. Začalo mi být jasné, že cesta, kterou kráčím, nemá žádný smysl. Nikdy mne totiž neuspo-

kojovalo pomyšlení na konec mého života. Smrti vše končí? Co to znamená přestat být? Bude pak temnota, nebo světlo, nebo nebude nic? Ale „nic“ je přece taky forma něčeho. Jaký má vlastně život smysl? Něco přý po mně zůstane? Ne, tyhle úvahy moji duši nenasycovaly. Naopak, žízeň po poznání smyslu života narůstala.

A tak jsem na jednom shromáždění reagoval kladně na výzvu, kdo chce Krista přijmout do svého srdce jako svého Pána a Spasitele. Pána proto, že jsem uznal jeho autoritu nad svým životem. Jako Spasitele, protože On mi svojí smrtí na Golgotě umožnil, abych vírou v tento skutek ukřižoval svůj starý, předešlý život a vírou v Jeho vzkříšení získal zase ten nyní nový věčný.

Závěrem musím poctivě přiznat, že většina mých problémů (a kdo je nemá?) nezmezila. Odpovědnost za můj život stále leží na mně. „Jen“ mám navíc věrného průvodce životní pouti, které dal cíl, a tedy i smysl. Přijímá mne takového, jaký jsem. Jeho láska není typu: „Mám tě rád, protože...“ nebo „Mám tě rád, ale...“

On mi říká prostě: „Mám Tě rád.“

Pavel Rosecký

● NA CO SE DÍVÁME A CO ČTEME

342 hodin ve stěně Grandes Jorasses

Když se v létě roku 1970 seznámil René Desmaison se Sergem Gousseaultem, patřil mezi absolutní lezeckou špičku. Byl na vrcholu sil a pomalu se stával legendou. Jeho novému kamarádovi bylo teprve 23 let. Přesto už měl na kontě několik těžkých výstupů ve skvělých časech a především složenou vůdcovskou zkoušku s vynikajícím prospěchem. Netrvalo dlouho a domluvili se spolu na prvovýstupu nejprímější cestou stěny Grandes Jorasses. (Prvovýstup je cesta, kterou ještě nikdy nikdo nelezl). 11. února 1971, vzhledem k dlouhodobě příznivé předpovědi počasí, začali zdolávat první metry z 1200 metrů vysoké stěny. Drama se začalo nenápadně rozvíjet po třech dnech, kdy začal padat sníh. Následující den padající kameny přesešly lano ve třech čtvrtinách délky a krátce po té bylo přerušeno radiové spojení. Cesta dolů již nebyla možná. Z náročné výstupu se stává boj o život, ale Serge již není schopen pohybu. René nechce umírajícího kamaráda opustit a tak pouhých 80 metrů pod vrcholem tráví následných nejtěžších deset dní svého života čekáním na zázrak. Dole v údolí je dvojice lezců brzy považována za mrtvé a organizováním vyprošťovacích prací se líknavě ujímá bývalý světozná-

mý horolezec Maurice Herzog. (První kdo v r. 1950 na Anapurně pokořil osmitisícový vrchol) Jeho neochota a nezdravá profesionální řevnivost zapříčiní, že veškeré akce jsou brzy zastaveny s poukazem na špatné počasí. Reného manželka Simona ale neustále ještě bojuje za pro ostatní již ztracenou naději. Boj je to snad ještě těžší než boj jejího manžela, neboť srážka s úředním šimlem, neochotou a závistí bolí často víc, než náraz hlavou do zdi. Přesto se jí podařilo vyburcovat akci, jejíž technického provedení se ujímá Reného přítel a vynikající policejní pilot Alain Frébolt. Jen díky jeho pilotnímu mistrovství se podaří přistát za krajně nepříznivých podmínek na miniaturní náhorní plošině. Ale ani on nevěří, že oba kamarády najde ještě živé. Autor knihy René Desmaison není nijak brilantním spisovatelem. Jeho dílo je spíše napínavým deníkem, než románem. Zážitek ze čtení tak přináší, více než čistota slohu, příběh sám.

Titul vyšel v roce 1994 a u knihkupců v nabídce již delší dobu není. Zato ho dost často vídám v antikvariátech. V knihovnách je jen minimální množství, ale sehnat se tam dá.

Pavel Rosecký

BIBLICKÉ HODINY

v Kulturním centru Novodvorská

Novodvorská 1013/151, Praha 4 - Lhotka, 1. patro, Metro C „Kačerov“ – Bus 106, 170, 196, 203, Metro B „Smíchovské nádraží“ – Bus 196, 197, 198 zastávka: „Sídliště Novodvorská“, KC Novodvorská je v dohledu od zastávky, stačí přejít prostranství.

1. 11. Obecenství církve
Miloš Poborský

15. 11. Chvály I.
Ted Whang

29. 11. Chvály II.
Ted Whang

13. 12. Bůh dnes mluví
(Vstup na vlastní bezpečí)

(více biblických v prosinci už nebude, další bude 3. 1. 2012)

SETKÁNÍ PRO MUŽE

V HLAVNÍM SÁLE VE SBORU NA ŽERTVÁCH

30. 11. v 18:00

Bůh stvořil člověka úžasným způsobem. Stvořil ho jako muže a ženu. Na vztahu muže a ženy v manželství ukazuje vztah Krista a církve resp. vztah Krista a církve je vzorem pro manželství. Jsme stvořeni k Božímu obrazu. Bůh nás stvořil včetně touhy a schopnosti mít vztah na rovině duchovní, duševní i tělesné včetně toho nejintimnějšího pohlavního spojení. Sex je Boží nápad.

Po pádu člověka a příchodu hříchu satan ničí i oblast sexu. Je to něco tak zásadního, že satan hodně stojí o to, aby lidé žili promiskuitně, docházelo k cizoložství a k závislosti na pornografii. Tyto věci se nevyhýbají ani křesťanům. Pavel píše do Korintu v prvním dopise 6,18: Utíkejte před smilstvem! Každé prohřešení, kterého by se člověk dopustil, se netýká těla. Kdo však smilní, hřeší proti vlastnímu tělu. Každý hřích je vážný, ale smilstvo je speciální kategorií hříchu.

Chceme Bohu vyjádřit svou touhu žít podle jeho řádů. Vyznat hříchy, kde je to potřeba, a dále žít v čistotě. Z tohoto důvodu se sejdem na společném setkání mužů **30. 11. v 18:00** v hlavním sále ve sboru Na Žertvách. Budeme se společně modlit a uctívat Pána, zamyslíme se nad některými biblickými místy (např. co to znamená nelehdet na ženu s žádostí), společně vyznáme to, co vidíme jako hřích a budeme proklamovat svůj závazek být věrní Bohu bez ohledu na současné trendy a pokušení, kterým musíme vzdorovat.

Zváni jsou všichni muži od 15 let věku.

Lubomír Ondráček

SEMINÁŘ O PASTORACI A VNITŘNÍM UZDRAVENÍ

Peter a Solvei Stohlovi

pocházejí z USA, ale již 17 let slouží v Evropě. Od roku 2005 žijí v Kaunasu v Litvě, kde pracují v rodinném centru jako křesťanští rodinní poradci. Pomáhají lidem vyřešit různé životní problémy a nedorozumění ve vztazích. Také dokáží pomoci lidem zvládnout charakterové problémy a modlí se s nimi za to, aby se v nich obnovila důvěra, sebeovládání a empatie. Zabývají se pocity viny, depresí, samospravedlností, zármutkem, dále manželskými problémy a problémy s výchovou dětí. Jejich služba je cílená a účinná. V minulosti sloužili také v Rusku, Kazachstánu a Lotyšsku. V ČR byli poprvé v roce 1993.

Základní kurz o vnitřní proměně

Na podzim roku 2010 a na jaře 2011 někteří členové našeho sboru (včetně mne a mé manželky) absolvovali základní kurz. Během svých návštěv sloužili Stohlovi i jednotlivcům a párům osobními rozhovory. Ohlas na jejich službu byl velmi pozitivní, a proto jsme se rozhodli jejich službu zprostředkovat i dalším. Během tohoto školního roku proběhnou tři víkendová setkání (pátek večer a sobota),

během kterých budou Stohlovi vyučovat Základní kurz o vnitřní proměně (celkem cca 10 lekcí). První setkání proběhne 11.-12. listopadu 2011, další budou na jaře. Je potřeba se přihlásit na celý kurz, cena je 1 000,- Kč. Přihlásit se můžete ve sborové kanceláři (praha@kaes.cz) do konce října. Přihlášku pokud možno neodkládejte.

Možnost osobních pastoračních rozhovorů

Peter a Solvei budou v Praze vždy na týden. Kromě vyučování budou k dispozici pro osobní pastorační rozhovory. Jsme velmi rádi, že jsou ochotni takto posloužit a doporučujeme vám této možnosti využít. Jestliže o rozhovor máte zájem, je potřeba se předem objednat. Pokud budete potřebovat překlad (neumíte anglicky a nemůžete si ho zajistit sami), dejte nám prosím vědět a my vám překlad zajistíme. Pro rozhovor není potřeba absolvovat seminář. **Prosíme ty z vás, kdo máte o osobní setkání se Stohlovými zájem, abyste se do 8. listopadu telefonicky obrátili na Magdu Louthanovou (tel.: 284 822 294) a domluvili se na termínu.**

Lubomír Ondráček

Aglow

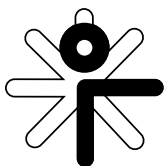
Setkání **11. 11. 2011**

v „kavárně“ ve dvoře, Soukenická 15 (CB)
mluvčí je Eva Bradnová

Daruji černá koťátka, kocourky (*9. 8. 2011) hodným lidem. Jsou číselná, chovaná pouze v bytě. Kontakt: 723 821 628 – po 17. hodině, nebo zdenka.rehakova@volny.cz

Daruji modré kopačky Nike velikost 31. olga.apeo@centrum.cz
Koupím dětské přeskáče velikost 33 nebo 36 jen pěkné Hrdinovi. Tel.: 775 377 800 olga.apeo@centrum.cz

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

Setkání mládeže

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod

více info Maruška Bukáčková
775 641 671
marie.b@email.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod

více info Štěpánka Bláhová
777 576 530
spetanka@seznam.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod

více info Michal Klesnil
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

Šestá
*Večerní setkání pro mladé,
kde to žije,
Nejlepší táta,
vždy to se mnou myslí dobře*
13.11.2011 v šest hodin
*Ortenovo náměstí 34,
Škola JG-M*
Praha 7
Vstup zdarma
Tanec, scénky
Křesťanské Společenství Praha
www.mladezpaha.kaes.cz/sesta
Dita Frantíková 724435309
© Photos.com

Azylový dům SKP HOPO v Horních Počernicích hledá brigádníky na pozice:

Pracovník pro volnočasové aktivity s dětmi

Popis pozice: Využití volného času školních dětí z našeho AD v odpoledních hodinách s využitím venkovních prostor našeho areálu pro sport a hry (betonové i travnaté hřiště, dětské hřiště s herními prvky) a hudební zkušebny (klavír, bicí, kytara..).

Nabízíme: • Možnost získání praxe • Smysluplnou práci v přátelském kolektivu a pěkném prostředí • 80,- Kč/hod.

Požadujeme: • Čistý trestní rejstřík • Ukončené středoškolské vzdělání
• Možnost pracovat alespoň 3 dny v týdnu 2 hodiny odpoledne
• Zkušenost s prací s dětmi a hudební průprava

Pracovník pro pomoc s psaním domácích úkolů a doučování dětí

Popis pozice: Pomáhání dětem s psaním domácích úkolů, ale i rodičům píšícím je s dětmi. Popřípadě doučování dětí látku, v které mají nedostatky. Konzultace o školním prospěchu dětí se sociálním pracovníkem AD.

Nabízíme: • Možnost získání praxe • Smysluplnou práci v přátelském kolektivu a pěkném prostředí • 80,- Kč/hod.

Požadujeme: • Čistý trestní rejstřík • Ukončené středoškolské vzdělání
• Možnost pracovat alespoň 3 - 4 dny v týdnu 1-2 hodiny odpoledne
• Zkušenost s prací s dětmi- nejlépe ve vzdělávání, není však podmínkou.

Kontakt: Ivana Kozderková, DiS. - sociální pracovnice AD, Tel.: 281 091 714, 734 393 597,
e-mail: kozderkova@skphopo.cz web: www.skphopo.cz adresa: Křovinová nám. 11/16, Horní Počernice, 19300

Konference pro mladé Pořádá Aneta, Abigail Potfajová

Vina Slávy
Slyšíš Jeho volání?

Konference se koná 17. listopadu 2011, od 10:00 do 20:00.

Bůh se chystá vědit víru své slávy na naší mladé generaci!
Prinášejte povzbuzení a nové vize pro svůj život.
"Vzstaň, rozjasni se, protože přišlo tvé světlé a vzešla nad tebou Hospodinova sláva.
Neboť tma přikryje zemi a tma temnota národy, ale nad tebou zazáří Hospodin
a bude nad tebou vidět Jeho sláva."
Izajáš 60,1-2

Přihlášky a dotazy zasílejte na email: vina.slavy@gmail.com
Do přihlášky napište: Jméno, příjmení, věk, město, email a telefonní číslo.

Vstupné 100,- Kč, pro předem přihlášené sleva 50,- Kč
Na místě lehké občerstvení

Konferenci pořádáme za podpory a požehnání hlavního pastora KS Praha
Lubomíra Ondráčka, podporu a požehnání této akci vydělí též starší a vedoucí
KS Praha regionu Střed, z nichž nákteří se s námi na přípravě konference podílí.

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

6. 11. KD Ládví 15:00
Hudební skupina pod vedením Jana Knížka
Shromáždění navazuje na Dny Dobrých Zpráv

4. 12. KD Ládví 15:00
Rodinné shromáždění
Chvály, scénka, slovo - přizpůsobeno pro dospělé i děti

1. 1. 1. 1. 2012 KD Ládví 15:00

21. 11. **SBOROVÁ MODLITEBNÍ**
od 18:00 – 19:30 Sbor KS Praha, Na Žertvách 23, P-8

26. 11. **SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ**
26. 11. 2011 9:00 - 15:00 Sbor KS Praha, Na Žertvách 23, P-8

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan
Shromáždění: Ne 10:00, Komunitní centrum – Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)

Počet členů: 26/11/18

Výstup: v červnu Michael a Zuzana Zárubovi - přestup do ICF, v září Jiří a Petra Jelínkovi s dětmi: Vít, Anežka a Debora – přestup na region Palmovka

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7

Počty členů: 107/25/46

Výstup (přestěhování): Jirka a Radka, Vítek, Štěpánka a Klára Pitzmosovi

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Luboš Ondráček, Richard Roušal, Petr Žůna
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)

Počet členů: 47/8/21

STŘED

Vedením pověřen: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
Počet členů: 92/17/53

PALMOVKA

Kolektivní vedení
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 88/15/33

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Komunitní centrum Matky Terezy, boční vchod (vpravo od hlavního vchodu), U Modré školy 2337/1 (metro Háje)

Počet členů: 36/2/26

Výstup: Jan Kršiak, Dana Bartošová (region Jih)
Vyloučení: Martina Vedralová

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově

Počet členů: 73/11/17

Vyloučení: Stanislava Kolářová

JIH

Pastor: Miloš Poborský
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), KC Novodvorská, Novodvorská 1013/151
Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepá I/14.
Počet členů: 52/4/26

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294
e-mail: paha@kaes.cz
<http://paha.kaes.cz>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu.: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682103	Angel Lama	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký, Johana Dittrichová
Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

